

مروری بر دستور زبان هفتم

ضمایر

ضمیر کلمه‌ای دستوری یا گرامری است که جانشین یک اسم یا عبارت اسمی می‌شود. ضمیرها انواع مختلفی دارند که از بین آنها ضمایر فاعلی، مفعولی، ملکی و انعکاسی جزو ضمایر شخصی به حساب می‌آیند.

ضمایر فاعلی

	ضمایر مفرد	ضمایر جمع
اول شخص	I	We
دوم شخص	you	You
سوم شخص	he, she, it	They

چند نکته:

- همه ضمایر شخصی (فاعلی، مفعولی و...) به استثناء **it** در مورد انسان به کار گرفته می‌شوند. (they هم می‌تواند به انسان و هم به اشیاء اشاره کند.)
- ضمیر I همیشه بصورت بزرگ نوشته می‌شود، حتی اگر در وسط یک جمله بکار گرفته شود:

Am I right?

افعال to be

به افعالی که از مصدر بودن (to be) ساخته می‌شوند، افعال to be می‌گویند. ضمایر فاعلی زیر با افعال روبروی آنها به کار می‌روند.

	فاعل مفرد	to be فعل	فاعل جمع	to be فعل
اول شخص	I	am	We	
دوم شخص	you	are	You	are
سوم شخص	he, she, it	is	They	

I am a teacher.

We are at school.

They are tired.

صفات ملکی

صفات ملکی برای نشان دادن مالکیت بکار می‌روند؛ یعنی نشان می‌دهند که چه کیزی به چه کسی تعلق دارد و مالکیت آن شیء را بر انسان بیان می‌کنند. این صفات عبارتند از:

ضمایر فاعلی	(I)	(you)	(he)	(she)	(it)	(we)	(they)
صفات ملکی	مال من my	مال تو- مال شما your	مال او (مود) his	مال او (زن) her	مال آن (شیء): its	مال ما our	مال آنها their

توجه داشته باشید که صفات ملکی همیشه قبل از یک اسم می‌آیند (به همین دلیل صفت نامیده می‌شوند)

چند مثال:

My car

Her watch

Our teacher

Their house خانه آنها

This is my book. (این کتاب من است.)

This is her purse. (این کیف اوست.)

I have a pen.

It is my pen.

She has a dress.

It is her dress.**جملات سوالی با صفات ملکی:**

Are they his books? Yes, they are his books.

دقت شود که در سوال و جواب جای اول شخص و دوم شخص عوض می شود.

Is it my bag? No. It isn't your bag.

برای سوال کردن در مورد مالکیت، کلمه پرسشی (مال چه کسی) Whose را در ابتدای جمله می آوریم.

Whose car is it? It's our car.

این ماشین مال چه کسی است؟ آن ماشین مال ما است.

s' مالکیت (apostrophe s)

حالت دیگر بیان مالکیت استفاده از (s') می باشد. S' مالکیت به اسم شخص می چسبد و بعد از آن نام شیء مورد نظر آورده می شود.

Ali's book کتاب علی

Mina's father پدر مینا

۳ - هرگاه بخواهیم بپرسیم چیزی مال چه کسی است از کلمه whose در آغاز جمله استفاده می کنیم. به این ترتیب که ابتدا whose سپس نام شیء مورد نظر و سپس فعل is یا are و سپس ضمیر آن شیء را می آوریم. مانند :

Whose ball is it ? It's Ali's ball.**فعل امری**

فعل امری در زبان انگلیسی به شرح زیر است:

۱- زمانیکه از کسی میخواهیم که کاری را انجام دهد یعنی به او امر می کنیم. در این موقع از فعل امری استفاده می کنیم. برای امر کردن ابتدا فعل مورد نظرمان را در آغاز جمله می آوریم و سپس بقیه جمله را بیان می کنیم. مانند

Open the door درب را باز کن

۲- برای اینکه فعل امر را مؤدبانه تر بیان کنیم می توانیم در ابتدا یا انتهای جمله از کلمه please به معنای «لطفاً» استفاده کنیم. مانند

Please open the door.

لطفاً درب را باز کن.

Open the door, please.

لطفاً درب را باز کن.

۳- هنگام استفاده از please در انتهای جمله امری باید قبل از آن علامت کاما گذاشته شود.

۴- هنگامیکه بخواهیم فعل امری را به شکل منفی بیان کنیم. (فعل نهی) قبل از فعل از کلمه don استفاده می کنیم. مانند: لطفاً درب را باز نکن.

Don't open the door, please

دستور زبان هشتم

(Present Progressive) زمان حال استمراری:

به زمانی می گویند که:

- یا فعلی اکنون در حال انجام شدن است و به این دلیل به آن استمراری می‌گویند که انجام فعل ممکن است مدتی در زمان حال طول بکشد.

I am washing the dishes now.

- ۲- یا برای بیان انجام کاری که در آینده نزدیک انجام میشود نیز از زمان حال استمراری استفاده میشود.

We are leaving here tomorrow morning.

نحوه ساخت فعل زمان حال استمراری:

حال استمراری هر فعل را با سه شکل حال فعل (to be) همراه با شکل (ing) هر فعل می سازند.

فعل دار + فاعل + (am/ is/ are) + ing

I am cleaning the black board now.

You are speaking English now.

اکنون زیر علایم حآل استمراي د، جملات زير خط بکشيد.

I am eating now.

I am driving in my car.

I am talking with you.

I am sitting in the park.

He is watching TV.

They are thinking about it.

I am walking in street.

She is reading a book.

I am going to my home.

We are playing soccer.

قیدهای مخصوص زمان حال استمراری:

at the present (time)	at the moment	در حال حاضر
right now	just now	همین الان
these days	Nowadays	این روزها
now	حالا	

همیشه جملات بعد از فعل امری و کلمات هشدار دهنده، در ابتدای جمله بصورت حال استمراری نوشته می شوند:

كلمات آگاه کننده مثل:

مثال :

جملات منفي و سوالی حال استمراری:

چون در زمان حال استمراری فعل کمکی وجود دارد: (am, is, are) در جملات منفی و سوالی از افعال to be استفاده می‌کنیم:

برای ساخت حمله منف، کافیست که بعد از افعالا، کمک، کلمه (not)، اذکر کرده و برای سوال، کردن (are-is-am)، ابتداء، حمله مم آور باشد.

- I am not cleaning the black board now.
- You are not cleaning the black board now.

- Are you coming?
- Are you drinking water?
- Are we going to Semnan?
- Is she playing the piano?

➤ به سوال زیر با yes و no پاسخ دهد.

- Are you cleaning the black board now?
- Yes, I am cleaning the black board.
- No, I am not cleaning the black board.

تمرین: جملات زیر را یکبار به شکل سوال و یک بار به شکل منفی بیان کنید:

I am listening to the radio now.

Mehri is coming from high school.

She is going to take her coat.

We are explaining the lesson for him.

كاربرد افعال کمکی (modals)

این افعال جزء فعلهای کمکی هستند و به آنها modal نیز گفته می شود و فعل اصلی بعداز آنها به صورت ریشه فعل (شکل ساده) به کار می رود. هر یک از این افعال کاربرد ها و نقش های مختلفی دارند که در زیر به آنها پرداخته می شود. (بunی اگر سوالی با این کلمات پرسیده شود، در جواب آن معمولاً از جواب کوتاه و بلند استفاده نمی کنیم، بلکه با توجه به نقش نعل کمکی جواب مناسبی برای آن باید می کنیم.)

ریشه فعل / may / should / can +

بنابراین:

اگرچه به این مثال توجه کنید:

They should walk to school at 7.

ریشه فعل کمکی مدار

Can - A: کاربردهای مختلفی دارد که از آن جمله موارد زیر است:

۱- خواهش مودبانه یا پیشنهاد کمک:

Can you give me your pen, please? ☺

پاسخ مثبت: Yes, sure.

پاسخ منفی: I'm sorry. I need it.

Can I help you?

پاسخ مثبت: Yes, thanks. Please give me some water.

پاسخ منفی: No, thanks.

۲- اجازه گرفتن:

Can I open the door ?

Of course, why not. : پاسخ مثبت

I'm sorry. It's cold : پاسخ منفی

۳- توانایی انجام کار:

Can he ride a bicycle?

Yes, he can. : پاسخ مثبت

No, he can't. : پاسخ منفی

May: B این نعل کمکی نقش اول و دوم can را دارد و بر این دو نقش مترادف can است.

۱- خواهش مودبانه:

May I use your car?

Yes, of course : پاسخ مثبت

Sorry, it's busy today. : پاسخ منفی

۲- اجازه گرفتن:

May I leave the class room?

Yes, of course. : پاسخ مثبت

No, you may not : پاسخ منفی

Should -C : دارای کاربردهای متفاوتی از جمله موارد زیر است:

۱- خواهش مودبانه:

Should you type this letter for me?

Surely I type it. : پاسخ مثبت

I'm very sorry. I'm busy. : پاسخ منفی

۲- به معنی باید و اجبار:

Should you do my home work this evening?

Yes, I should finish it at 9. : پاسخ مثبت

No, I shouldn't. : پاسخ منفی

نکته ۱: از افعال کمکی modal معمولاً در زمان حال و آینده استفاده می شود.

حال:

I should go to school now.

آینده:

We should leave here at 7 tomorrow morning.

نکته ۲: همانطور که در مثالهای بالا دیدید، برای ساخت شکل سوالی و منفی این افعال مانند افعال کمکی دیگر از خود آنها استفاده می کنیم. به مثالهای زیر توجه کنید.

I can buy a car.

Can you buy a car?

Yes, I can buy one.

No, I can't. I don't have enough money.

نکته ۳: برخی افعال مدل دیگر عبارتند از:

have to (باید) - توانستن، گذشته (can) - must (باید) - ought to (باید) - could (توانستن) - has to (مجبور بودن) - (مجبر بودن)

زمان حال ساده:

فعل زمان حال ساده به فعلی می گویند که در زمان حال اتفاق می افتد؛ به این معنی که کارهایی را که ما همیشه به طور روزمره و تکراری و بر حسب عادت انجام می دهیم با زمان حال ساده بیان می کنیم؛ به این زمان در نارسی مضارع اخباری می گویند.

مثال: می رویم ، می خوریم

فعل زمان حال ساده (Simple present tense) به دو شکل به کار می رود:

۱- برای همه اشخاص غیر از سوم شخص مفرد فعل به شکل ساده (ریشه فعل) به کار می رود. مثل go-work

S + V

۲- برای فاعل سوم شخص مفرد به فعل S یا es اضافه می کنیم. فاعل سوم شخص مثل ... , she – he – Ali

S + V + s/es

یکی از ساختارهای رایج جمله در زبان انگلیسی به شکل زیر است:

مفعول + فعل اصلی + فاعل

Subject + Verb + object

They watch TV every day

Subject + Verb + object

اکنون یک مثال به زمان حال ساده بیان می کنیم:

از این پس به اختصار این ساختار را SVO می نامیم.

به اجزای اصلی جمله در این ساختار دقت کنید:

فاعل: فعل یا کننده کار کسی است که کاری انجام می دهد. فعل اصلی را انجام ممکن است ضمیر فاعلی یا اسم باشد.

مثال:

he	she
Ali	Mina

 ضمیر فاعلی

Ali	Mina
اسم	اسم

فعل اصلی: کلمه ای است که انجام دادن کاری را بیان می کند. Go – look at

مفعول: کسی است که بعد از فعل اصلی و در جواب چه چیز را و چه کس را می آید.

مثل TV در این جمله

چه چیز را تماشا می کنید؟ TV را پس TV مفعول است.

قید زمان: کلمه ای است که معمولاً در آخر جمله به کار می رود و زمان انجام کار را نشان می دهد.

قید های ویژه زمان حال ساده:

every+ → everyday, every month, every Friday
On + روزهای هفته به شکل جمع → on Mondays, on Sundays

شکل منفی جملات حال ساده:

برای بیان شکل منفی جملات زمان حال ساده از فعل اصلی کمکی زیر استفاده می کنیم.

همه اشخاص غیر از سوم شخص مفرد: don't ریشه فعل +

فاعل سوم شخص مفرد: doesn't ریشه فعل +

I don't speak Russian.

She doesn't go to the gym on Sundays.

They don't watch TV in the evening.

شكل سوالی جملات حال ساده:

برای سوال کردن با استفاده از فعل زمان حال ساده نیز از دو فعل کمکی do و does استفاده می کنیم.

do + فعل + فاعل	همه اشخاص غیر از سوم شخص مفرد:
does + فعل + فاعل	ریشه فعل + فاعل +

نکته: فراموش نکند S یا es فعل را حذف می کنیم.

Does John speak English very well?

Yes, he does. یا He speaks English very well.

No, he doesn't.

Do you practice tennis every Sunday?

Yes, I do. یا I practice tennis every Sunday.

No, I don't.

شرح پاسخ دادن با Yes

برای پاسخ دادن با yes در جواب کوتاه از فعل کمکی do یا does استفاده می کنیم. در جواب کوتاه همیشه از ضمیر استفاده می کنیم و اگر به هر دلیل میخواهیم جواب کامل بدمیم، در آن فعل اصلی را می نویسیم و اگر فعل سوم شخص باشد S یا es فعل را بر می گردانیم. در جواب بلند فقط فعل اصلی (و نه فعل کمکی) می آوریم.

شرح پاسخ دادن با No

در جواب دادن به سوالی با No از don't یا doesn't استفاده می کنیم. اگر به هر دلیل میخواهیم پاسخ بلند بدهیم فعل اصلی را بعد از don't یا doesn't می آوریم، البته می توانیم در جواب بلند یک جمله‌ی مثبت بیاوریم.

Do they clean the room?

No, they don't. They don't clean the room.

They clean the classroom.

► اگرچه به سوالات زیر پاسخ کوتاه و پاسخ کامل دهید.

Do you go to school everyday?

Do they watch a cartoon?

Do Ali and Mary play tennis?

چند نکته:

دوستان عزیز، برای یادگیری زبان انگلیسی مانند هر زبان دیگر، توجه به تمام ابعاد زبان ضروری است. یعنی علاوه بر یادگیری واژگان جدید و سعی در به کار بردن آنها، فرآگیری ساختارهای دستوری نیز الزامی است. به این دلیل که اگر ندانید جمله شما به چه زمانی است، ممکن است از بیان منظور خود عاجز بمانید. به علاوه، خواندن داستان کوتاه و تماشای کارتون و فیلم به زبان انگلیسی میتواند کمک شایانی به فرآگیری زبان نماید.

برایتان در یادگیری زبان و همه امور زندگی آرزوی موفقیت می کنم.

آرزومند سعادت شما، فاطمه مرادیان فرد